

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ В КРИЗОВИХ УМОВАХ

Відлуння теперішньої світової фінансово-економічної кризи, яка зараз лихоманить весь світ, відчула на собі вже і економіка України зокрема і вітчизняні підприємства. Для вітчизняних підприємств найголовнішим ключовим завданням є вихід із даної ситуації.

На інновації покладено зараз великі надії, як ключ до швидкого виходу з фінансово-економічної кризи. Україна відстаючи у економічному та інноваційному розвитку втрачає свою конкурентноспроможність на світовому ринку. Хоча держава і виділяє кошти з бюджету на розвиток науки та нововведення, проте більшість інновацій зароджуються саме на підприємствах.

Для підприємства інновації - це не тільки шлях для виведення національної економіки з кризи, скільки ключ до ефективного функціонування. Адже завдання підприємства, насамперед приватного (адже у державною місією може бути не стільки прибуток, скільки задоволення суспільних потреб), полягає у отриманні максимального прибутку. За умов ринкової економіки підприємства, що працюють у одній сфері будуть конкурувати і тим самим заважати один одному у досягненні своєї місії. Зрозуміло, що переможе і досягне своєї мети підприємство, яке максимізує дохід і мінімізує витрати.

Саме інноваційні процеси, що проходять на підприємствах покликані як максимізувати доходи так і мінімізувати витрати. Під інноваційним процесом слід розуміти не лише впровадження інновацій у виробництво, а й сукупність здійснюваних у просторі і часі якісно нових змін, які носять назву процесів впровадження нової техніки. Тобто по суті це впровадження результатів наукових досліджень, що реалізуються вперше, результати прикладних розробок, які вміщують винаходи та інші наукові досягнення, нові або вдосконалені процеси виробництва, способи організації виробництва і праці, що забезпечують підвищення техніко-економічних показників виробництва або вирішення соціальних та інших завдань його розвитку.

Реалізації інноваційної діяльності підприємств в значній мірі сприяє інноваційна політика держави, що насамперед базується на створенні сприятливого інвестиційного клімату, а також формуванні дієвих структур для її реалізації і налагодження ефективного механізму взаємодії між ними, тобто формування сприятливих умов для функціонування суб'єктів інноваційної діяльності та розвитку підприємництва у інноваційній сфері.

Впродовж останніх 15 років кількість винахідників та раціоналізаторів в Україні скоротилася більш ніж у 20 разів, науковий потенціал знизився більш ніж удвічі. На підприємствах, в установах, організаціях не проводяться передбачені державними стандартами патентні дослідження, не вивчаються суспільні та державні потреби цієї продукції, суспільний попит на товари і послуги.

Недостатнє фінансування наукової сфери унеможливує одержання важливих наукових результатів та перешкоджає розвитку України, її ствердженню як передової розвиненої держави.

В Україні поки механізм розвитку інновацій не досконалий, а потреба в удосконаленні даного механізму зростає у розрізі економічної ситуації, в якій в сучасний момент опинилась держава.